

Milí přátelé, zdravím vás po době prázdnin a dovolených.

Dík patří vám, kteří jste se zúčastnili pouti do Národní svatyně ve Washingtonu k příležitosti posvěcení kaple Panny Marie Hostýnské. Díky vám, za organizaci cesty, vám, kteří jste nám zpřijemňovali cestu autobusem zpěvem, modlitbou i vtipy, vám, kteří jste byli trpěliví při poruše autobusu. Já osobně vám také děkuji za to, že jste mi zaplatili cestu i pobyt.

Děky vám, organizátoři v Chicagu a Washingtonu za myšlenku a organizaci pouti.

V tomto čísle Zvonu přinášíme článek o důležité a přece v této zemi jaksi zapomenuté svátosti. Pokračovat bude v příštím čísle návrhem zповědního zrcadla.

V září budu na dovolené, rád bych se vydal na cestu po Spojených Státech. V Astorii mě zastoupí vám už známý slovenský kněz P. Marian Kočír.

P. Jindřich Kotvrda

SETKÁNÍ S MILOSRDNÝM KRISTEM

Proč vůbec chodit ke zpovědi?

Než odpovíme na tuto základní otázku, je třeba ujasnit slova **zpověď**, **pokání** a **smíření**.

Před druhým Vatikánským koncilem byla tato svátost odpuštění a duchovního růstu katolíkům známá skoro výlučně pod pojmem "zpověď." V kostelích byly vyvěšeny zповědní hodiny. Kněží zповídali. Obrázení hříšníci se zповídali nebo vykonávali zповěď.

Slovo "zповěď" jasně vystihuje skutečnost, že v této svátosti vyslovujeme svoji hříšnost, odkrýváme svoje pády a zmiňujeme svoje chyby před Božím vyslancem, knězem, který nás rozhrěšuje od špatných skutků a hlásá nám Pánovo odpuštění.

Slovo "pokání" pochází z latiny a z řeckého termínu, který doslova znamená dovolit, aby se duch obrátil, aby byl obrázen k Bohu. Skrže tento rituál pokání procházíme druhem obrázení. Měníme svoje srdce pod vlivem Pánovy milosti. Skrže pokání se odvracíme ze stavu oddělení nebo vzdálení od Boha do stavu bližší jednoty se svým Stvořitelem. Odvracíme se ze stavu temnoty a smrti do stavu světla a života. Byli jsme odvrázení od Krista a obracíme se k němu.

Hřích přerušuje nebo přinejmenším oslabuje náš vztah k Bohu, k druhým, k okolnímu světu a k sobě samým. Když mluvíme o této svátosti jako o "smíření", znamená to, že zaměřujeme svou pozornost na mnohotvárný dopad hříchu na vztahy a schopnost tohoto zvláštního obřadu uzdravit tato narušená nebo oslabená pouta.

Obřad pro tuto svátost vydaný po II. Vatikánském koncilu používá termíny *pokání* nebo *smíření*. Mnozí ovšem stále nazývají tento obřad *zpověď*.

Svoboda od hříchu

Když porušíme zákon nebo morální příkaz, nenásledujeme svoje svědomí, děláme to, co nám Bůh, jenž bydlí v našem srdci zakazuje, nebo neuděláme to, co nám tentýž vnitřní božský vůdce přikazuje, tedy hřešíme. Takovýto hřích nás staví do objektivního stavu viny. Tento stav skutečné nebo pravé viny se může nebo nemusí projevit v našich pocitech.

Pokud se projeví v našich pocitech, pak může být vina jedním z nejbolestnějších a nejvíce sklíčujících lidských prožitků. Tento typ viny nás může obrát o radost, zatemnit náš horizont, přerušit spánek, vyvolat slzy, pokazit žaludek, udělat vrásky, pokazit oslavy, pokazit potěšení, i ukrást pokoj. Obtížení a zotročení vinou, se toužíme osvobodit, toužíme po Božím odpuštění a záchraně z naší smrtelné duchovní nemoci.

Musíme ale pro tuto svobodu, odpuštění a vysvobození jít ke zpovědi? Je to jediná cesta k pokoji?

Ne.

Katolická církev vždycky učila, že skutek dokonalé lítosti, vyjádření bolesti nad hřichem udělané z čisté lásky k Bohu, vyslovené přímo Stvořiteli může zajistit odpuštění jakéhokoli hříchu, včetně vážného morálního selhání.

Navíc, lehčí hříchy, podle učení katolické církve, mohou být odpuštěny mnoha způsoby. Modlitba, skutky lásky, čtení Písma svatého a aktivní účast na Eucharistii jsou příklady jiných způsobů jak obdržet takovéto odpuštění. Například mešní texty často mluví o Božím milosrdenství.

Odpuštění hříchů ve mši

Při slavení Eucharistie je nám několikrát přímo nabídnuto odpuštění hříchů.

- ♦ Během vyznání na začátku slavení slyšíme po našem vyjádření lítosti od kněze tato slova: **"Smiluj se nad námi všemohoucí Bože, odpusť nám hříchy a doved' nás do života věčného."**
- ♦ Modlitba nad dary často obsahuje podobná slova: **"Učiň nás hodnými svých svátostí lásky skrze odpuštění"**.
- ♦ Při proměňování neboli vyprávění o ustanovení Eucharistie Ježíšem Kristem, každá mše obsahuje slova o skutečnosti, že Ježíšova krev **"se prolévá za vás a za všechny na odpuštění hříchů."**
- ♦ V modlitbě OTČE NÁŠ se modlíme: **"Odpusť nám naše viny."** Po této modlitbě kněz prosí, abychom byli osvobozeni **"ode všeho zlého"** a v Božím milosrdenství se nedostali **"do područí hříchu"**.
- ♦ Beránka Božího který na sebe vzal hříchy světa, prosíme: **"Smiluj se nad námi."**
- ♦ Těsně před přijímáním jako jednotlivci prohlašujeme svoji nehodnost, v důvěře v Krista: **"Ale řekni jen slovo a má duše bude uzdravena."**
- ♦ Modlitba po přijímání také někdy zmiňuje odpuštění hříchů jako důsledek přijetí Eucharistického těla a Krve Kristovy. Jeden text z velikonoční doby říká: **"Pane, ať v nás naše účast na eucharistii rozmnoží tvůj život, očistí nás od hříchu a učiní nás stále více hodnými této svátosti."**

Člověk může říct: "Když mohou být hříchy odpuštěny tolika způsoby, proč chodit ke zpovědi? Jaký zvláštní užitek zakusím v obřadu smíření?"

Hodnota zpovědi

Řekli jsme, že vážný hřích narušuje mnoho vztahů, včetně našeho spojení s Bohem, stejně jako naši jednotu s bratřími a sestrami v Církvi. Odpuštění pak vyžaduje obnovení a uzdravení těchto narušených pout. Právě to je úkolem svátosti pokání. Ona nejen očišťuje naše hříchy skrze Ježíšovu drahou krev a sjednocuje nás opět s Bohem. Ona nás také znovu spojuje s Kristovým tělem, s Církví.

V této svátosti je Církev reprezentována knězem zpovědníkem a slova rozehřešení jím oficiálně vyslovená znamenají naše obnovení stavu plného zdraví uvnitř katolické církve. Tato skutečnost je ještě více zvýrazněna když slavíme tuto svátost smíření během bohoslužby pokání se společenstvím lidí, se společným zpěvem, modlitbou a soukromou zpovědí. Tato potřeba být znovu sjednocen a smířen s církví je důvodem, proč ten, kdo vážně zhřeší, musí za normálních podmínek jít ke zpovědi před přijetím sv. přijímání.

Když si ale nejsme vědom vážného hříchu, k čemu je mi tato svátost?

Naše vyznání hříchů druhému, zvláště pak tomu, který zastupuje Krista, který se zavazuje k nejpřísnějšímu mlčení, kdo má velkou zkušenost s lidskými selháními a má moc vyslovit Boží odpuštění nebo rozehřešení, to má samo o sobě obrovskou přirozenou hodnotu.

V dnešním světě téměř všeobecně přijímáme a uznáváme prospěch z toho, když můžeme odlehčit svoje břemeno s druhými. Navíc, podle shodného názoru psychiatrů, se neuznaná vina se

ZVONĚ

může stát rozkladným břemenem. Svátost pokání představuje jedinečně bohatý a bezpečný způsob, jak vyznat naše selhání, uznat svoji vinu a ulevit naší vnitřní úzkosti.

Když se vyzpovídáme, odcházíme se zážitkem jasných a jistých slov osvobození. Víme beze vší pochybnosti, že naše vina je pryč a naše hříchy jsou odstraněny. Rozhovor s přáteli, poradci a jinými nás může utěšit a dát naději, když jsme obtíženi vinou, ale nemohou nám zvěstovat Boží odpuštění s jistotou, jakou zakoušíme ve zpovědi.

A nakonec, pokání je svátost církve, darovaná Kristem pro naše duchovní dobro. Obnovuje a rozmnožuje posvěcující milost, život vzkříšeného Krista v nás. Skrze tuto svátost jsme také obdarováni účinnou milostí, Bohem daným vhladem a silou, které jsou nám dány osobně, aby nám pomohly překonat naše selhání a prohloubit zvláštní ctnosti pro každodenní život.

Kam chodíme ke zpovědi?

Před II. Vatikánským koncilem v první polovině 60. let, katolíci vykonávali zpovědi vkleče v temné "skříni." Byli odděleni od kněze mřížkou, přes kterou mohl kajcník slyšet jen zpovědníkův hlas anebo nanejvýš vidět temnou siluetu člověka na druhé straně.

Toto zařízení zajišťovalo soukromí a anonymitu. Zároveň to symbolizovalo temnotu zla a hříchu, která byla odložena, když jsme se ze zpovědnice po rozhřešení a odpuštění vynořili do světla milosti a dobroty.

Přestože pravidlo dovolovalo vyznat se knězi kdekoli, velká většina zpovědí se konala právě v těchto "skříních." Každý kostel jich měl několik, většinou podél postranních nebo zadních zdí.

Po II. Vatikánském koncilu, ve shodě s pravidly pro obnovený obřad pokání, biskupové Spojených Států doporučili farnostem aby zajistily zpovědní místnosti nebo malé kaple, v nichž by si kajcník mohl vybrat svátostné smíření buď neformálním způsobem, rozhovorem tváří v tvář knězi, nebo anonymně za pevnou mřížkou. Ukazuje se, že asi 75 procent amerických kostelů má zpovědní kapli.

Tyto místnosti nebo kaple smíření mají řadu výhod:

- dávají kajcníkům svobodu vyznávat se způsobem, jakým si vyberou - anonymně, nebo tváří v tvář.
- Zajišťují ještě lepší soukromí a možnost mluvit normálním hlasem beze strachu, že bude někdo slyšet.
- Nabízejí osobám s postižením (poruchou sluchu, na invalidním vozíku, slepým, těm, kteří nemohou klečet), přístupnou a pohodlnější možnost.
- Spojují symboliku temnoty za mřížkou s atmosférou vřelosti, odpuštění a pokoje v části pro setkání tváří v tvář.
- Umožňují knězi i kajcníkovi snadněji sdílet Písmo Sv. a diskusi o osobních duchovních záležitostech.
- Usnadňují gesto vkládání nebo vztažení rukou, nad kajcníkem při vyslovení slov rozhřešení.

Vkládání rukou

V dobách prvotní církve biskup, nebo jeho zástupce - kněz, usmířoval hříšníka vkládáním rukou na kajcního křesťana. To představovalo vnějším způsobem smíření člověka s církví.

Toto gesto vkládání rukou je často zmiňováno v Písmu. Je známé před Ježíšem jako všeobecné obřadní gesto i mimo židovskou tradici. Mezi jiným symbolizuje posvěcení člověka, poskytnutí moci, smíření hříšníka, uvítání křesťana a vylíčení Boží milosti a Ducha Svatého.

Pro ty, kdo chtějí přijmout toto vztažení rukou ve svátosti pokání, to může být hluboký zážitek, hmatatelné gesto vyjadřující Boží milosrdenství, které zde a nyní odpouští a uzdravuje kajícího člověka.

Kdy je vhodná doba pro zpověď?

Mnoho farních věstníků uvádí, že po telefonu a domluvě s knězem se lze zpovídat kdykoliv.

Mnoho farností má pravidelně oznamované hodiny pro přijetí svátosti smíření, často v sobotu. Obvykle během Adventu či Postu, zvláště blízko vánoc nebo velikonoce nabízejí farnosti bohoslužby pokání. Na těchto bohoslužbách shromáždění věřící skrze modlitbu, zpěv, čtení Písma, zpytování svědomí a vyslovení lítosti hlouběji prožívají skutečnost, že hřích je nejen individuální věc, ale i záležitost společenství. Skrze tyto společné úkony věřící dosvědčují, že se hřích dotýká našich vztahů k druhým i k Bohu a že smíření vyžaduje uzdravení všech porušených a oslabených pout. Součástí této bohoslužby je soukromá zpověď. Často přijdou kněží z okolních farností, aby se zúčastnili bohoslužby a pomohli se zpovídáním.

Zpověď - jak často?

Možnost svátosti je jedna věc, využít tuto možnost je věc druhá. Jak často má katolík vyznávat svoje hříchy?

Člověk odcizený, s přerušeným vztahem k Bohu by měl vyhledat svátost pokání bez odkladu. Věřící, kteří věrně kráčeli s Pánem by měli přijímat svátost tak často, aby jim to pomáhalo k jejich duchovnímu růstu. Nedá se dát přesný časový interval. Každý člověk je jiný.

Někteří navrhuji, že dnes je vhodná zpověď při každé změně ročního období, i když častější přijetí svátosti může být velmi prospěšné.

Základním měřítkem je naše duchovní dispozice, kdykoli cítíme potřebu a toužíme se setkat s milosrdným Kristem ve svátosti. Rozjímání nad vhodným biblickým úryvkem nám pomůže vytvořit tuto dispozici a připravit nás ke svátosti smíření.

Následující úryvky z Písma sv. jsou příklady, nad kterými se můžeme zamyslet kdykoli, ale zvláště před vyznáním hříchů: Lk 5,17-26

Jan 8, 1-11 Lk 23,39-43 Lk 7,36-50.

Fr Joseph M. Champlin (Pokračování příště)

Pouť k Panně Marii Hostýnské do české kaple ve Washingtonu v bazilice Panny Marie Neposkvrněného početí

Svatý Otec Jan Pavel II. posvětil první kámen do české kaple v kryptě washingtonské baziliky v levém transeptu dne 7. října 1979 s titulem na pamětní desce "Our Lady of Hostýn."

V červnu 1983 byla kaple dokončena za více než 600.000 dolarů. Její posvěcení bylo v témž měsíci náležitě oslaveno. Mezitím odešli někteří z hlavních iniciátorů na věčnost: texaský Otec

ZVON

biskup Msgr. Jan Mořkovský, Msgr Ludvík Němec, Msgr. Petr Lekavý a jiní. Patnáctého výročí konsekrace této význačné českoamerické svatyně bylo vhodně vzpomenuo krajskou poutí.

27. června 1998 vyrazili krajané z Chicaga na cestu v čele s kaplanem Národního svazu českých katolíků, Otce Vojtěchem Vítem OSB. Autobus z Astorie NY vyjel po 5. hodině v sobotu ráno. Poutníci ze států Maryland, Virginia i odjinud se sešli v dolním kostele a v kapli, kde se zpovídalo ve čtyřech zpovědnících.

Po poledni započala koncelebrovaná mše svatá v kapli Nejsvětější Svátosti v levém transeptu horního kostela baziliky. Hlavním celebrantem byl Otec Arcibiskup Daniel Kučera, homilii pronesl Msgr. Petr Esterka, biskupský vikář pro pastorační krajanů.

Odpoledne se poutníci sešli v jídelně pod terasou před bazilikou. Měli možnost sekat se s kněžími a mezi sebou navzájem. Pracovníci NSČK p. F. Uhlířovou doprovázel její syn. Washingtonští a Chicagští měli vše velmi dobře zorganizováno. Hotel Harrington v centru města jakož i banket v Alexandrii, VA, byly velmi vhodné.

Po slavnostní večeři byly proneseny pozdravy. Z novoyorských poutníků promluvil o historii kaple Oldřich Holubář. Hlavním řečníkem byl ThDr F. Novák, CSsR z Chicaga, který poukázal na spojitost ateistického marxismu s jinými proticírkevními proudy včetně feminismu a jiných výstředností XX. století.

V neděli po polední mši sv. v české kapli, opět koncelebrované - s homilií P. Jindřicha Kotvrdy, poutníci pobýli v prostoru kolem svatyně zhruba až do poloviny odpoledne a rozjeli se autobusy a auty do svých domovů. Autobus do New Yorku měl poruchu a zpozdil se o několik hodin. Hlavně však, že se poutníci vrátili ve zdraví domů. Deo gratias. (SZR)

Fred jde do kostela, poklekne a modlí se: "Bože, těžce pracuji, ale podnikání se moc nedaří, moje manželka taky vyvádí, a moje dcera, ani si to nepřej slyšet... Nešlo by to nějak zařídit, abych vyhrál v loterii?"

Příští týden je zase v kostele: "Bože, manželka se stěhuje k jinému a taky musím na finanční úřad na kontrolu. Moje dcera chodí s takovým chudákem... Nešlo by to nějak udělat, abych vyhrál v loterii?"

Příští týden přijde zase: "Bože, můj obchodní partner utekl s mou manželkou, všechny daně musím zaplatit já a peníze na to nemám, protože ona vybrala z banky všechno. A moje dcera je těhotná s tím budižkničemu, který od ní taky utekl. Nemohl bych vyhrát v loterii?"

V tu chvíli pronikne paprsek světla skrz okno a zahřmí silný hlas: "Dobrá, ale musíš pro to taky něco udělat - KUP SI LOS!!!!"

Úmysly mší sv. sloužených do uzávěrky Zvonu

15červen	za P. Aloise Vyoralu a manžela zemřelého Jana Zarise	Mary Zaris
21červen	za zemřelého Josefa Čápoše a živou Marii Čápošovu	rodina Jelínkova
22červen	za rodinu Hekrlovu, rodinu Macelovu a rodinu Aloise a Milady Hanákovy	Alois a Mila Hanákoví
23červen	za p. Jolanku Beharkovou	rodina Bláhova
25červen	za exilovou a krajskou rodinu	

27červen	za poutníky do Washingtonu DC (česká kaple v nár. svatyni)	
28červen	za exilovou a krajanskou rodinu (česká kaple v Národní svatyni)	
29červen	za exilovou a krajanskou rodinu	
30červen	za rodiče Mimi a Járu Kohouta	<i>dcery Alena, Lujana, Daniela</i>
5červenec	za Rudolfa Kůřečku	<i>rodina Tomečkova</i>
6červenec	za exilovou a krajanskou rodinu	
9červenec	za exilovou a krajanskou rodinu	
12červenec	za Michala Sikorjaka	<i>Milan Sikorjak</i>
18červenec	za Marii Hromádkovou	<i>Blažena Stránská</i>
19červenec	za zemřelé rodiče Flamíkovy a Krupkovy	<i>rodina Krupkova</i>
20červenec	za zemřelého Harolda Austobie	<i>rodina Křenčíkova</i>
26červenec	za Aloise Hanáka mladšího	<i>Alois a Míla Hanákovi</i>
27červenec	za Annu Tesaříkovou	<i>Marek Polášek</i>
1 srpen	za exilovou a krajanskou rodinu	
2srpen	za zemřelou Annu Poláškovu a zemřelou rodinu	<i>rodina Tomečkova</i>
9srpen	za P. Aloise Vyoralu	<i>Eva Vavrouchová</i>
10srpen	za Žofii Kadlíkovu	<i>Růžena Bunžová</i>
12srpen	za Jaroslava Stránského	<i>Blažena Stránská</i>
16srpen	za Alžbětu Bačíkovu, manžela a syna	<i>rodina Tomečkova</i>
17srpen	za zemřelé rodiče	<i>Mírek Kašpar</i>
22srpen	za exilovou a krajanskou rodinu	
23srpen	za zemřelou Ernestine Uváček a celou její rodinu	<i>rodina Jelínkova</i>
24srpen	za zemřelou Marii Dobiášovu	<i>rodina Králova</i>
30srpen	za bratry Blahomíra a Dr. Vlastimila Vavroucha	<i>Eva Vavrouchová</i>

Nedělní mše sv. na příští období:

6 září	za Jerry Kankrlíka	<i>Růžena Kankrlíková</i>
--------	--------------------	---------------------------

ostatní nedělní mše sv. v září jsou zatím volné

Zemřeli:

Marie Dobiáš, 24. srpna

zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: **Odpočinutí věčné, dej jim ó Pane, a světlo věčné ať jim svítí, ať odpočívají v pokoji.**

Smrt neznamená vyhasnutí světla, ale spíše jako když nad ránem zhasínáme lampu, protože přišlo svítání...

Blahopřejeme:

Oldřich Holubář 9. červen, Dagmar Žalmanová 10. července, Pavel Weirich 22. července, Růžena Bunžová 23. července, František Křenčík st. 5. srpna, Frank Křenčík ml. 6. srpna, Šárka Králová 8.

srpna, Aloisie Zahradníková 17. srpna - 100 let!!!, Peter Křenčík 18. srpna, Patrik nebo Miriam Munzar 10. září, Václav Jelínek 20. září, Marie Jelínková st. 26. září, Václav Jelínek ml. 28. září

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu:

Věra Peters NY, Rev Jan Smutný NE, Vlasta Cihlářová NY, Královi NY, Františka Uhlířová IL, Cyril Příkazský IL, Eva Vavrouchová FL, Anna Vasek NY, Růžena Kankrlíková FL, Josef Kalvoda CT, Křenčíkovi NY, Catherine Kohout NY

V neděli 13. a 20. září, kdy budu na dovolené, bude P. Marián Kačír sloužit krajské mše sv. v 11.30 hodin, tedy o hodinu později, než obvykle!!!

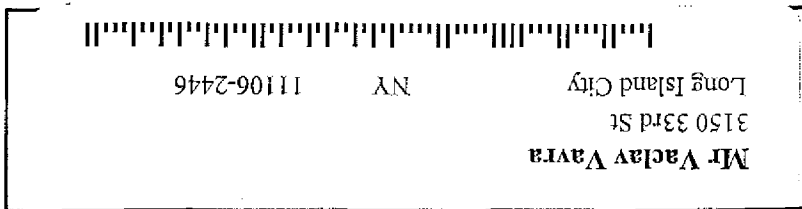
Po mši sv. v neděli 6. září bude následovat beseda s Mgr. Karlem Kavičkou, kancléřem Olomoucké Arcidiecéze a členem grémia společnosti pro obnovu marlánského sloupu v Praze, který nás seznámí se stavem této iniciativy. Neváhejte přijít!!!

Krajské bohoslužby každou neděli v 10:30 ráno, (kromě 13. a 20. září, kdy bude mše sv. v 11.30) v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv. Po bohoslužbách následuje společná snídaně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 10 hod. ráno u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.)

Adresa českého kněze: P. Jindřich Kotvrda, PO Box 387, Roslyn NY 11 576

Tel: (516) 621 2222 Fax: (516) 621 7892 Email: jindra@webspan.net

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO. 54

ST. MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576
ZVON